

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **J. D.**

skazanego z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 lipca 2023 r.,

wniosku skazanego i jego obrońcy o wstrzymanie wykonania orzeczenia

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 9 lutego 2021 r., sygn. akt II AKa 358/19, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 czerwca 2018 r., sygn. akt XVIII K 369/11, J. D. został skazany na karę łączną 7 lat pozbawienia wolności.

We wniesionej na korzyść skazanego kasacji, obrońca wniósł jednocześnie o wstrzymanie wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Uzasadniając ten wniosek obrońca wskazał na stan zdrowia skazanego, który cierpi na szereg schorzeń, w tym nowotwór o niepewnym lub nieznanym charakterze tkanki limfatycznej, układu krwiotwórczego i tkanek pokrewnych (zaświadczenie lekarskie dołączone do kasacji – k – 9 akt SN). Także skazany w osobistym wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, który wpłynął do Sądu Najwyższego w dniu 10 lipca 2023 r., wskazuje na okoliczności dotyczące swojego stanu zdrowia.

Należy pamiętać, na co niejednokrotnie zwracano w orzecznictwie uwagę Sądu Najwyższego uwagę, że wstrzymanie wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy i jest odstępstwem od zasady sformułowanej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Przyczyną, dla której możliwe jest zastosowanie tej instytucji, są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest lub ma być wykonane. Wbrew stanowiskom przedstawionym w obu wnioskach Sąd Najwyższy nie dopatrywał się istnienia takich względów, zaś podniesione w nich okoliczności, odnoszące się do sytuacji zdrowotnej skazanego, mogą okazać się przydatnymi w ewentualnym postępowaniu o przerwę w wykonaniu kary w trybie art. 153 k.k.w., nie mogą jednak być przesłanką do zastosowania instytucji uregulowanej w art. 532 § 1 k.p.k.

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia w trybie przepisu art. 532 § 1 k.p.k. i w związku z powyższym orzekł, jak na wstępie.

[SOP]

[ms]